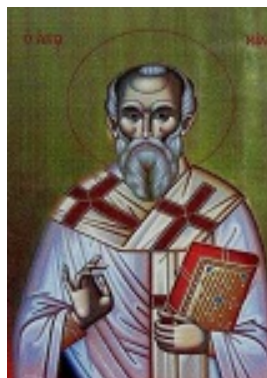

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Άγιος Μίλος ο Θαυματουργός Επίσκοπος Ιερομάρτυρας και οι δύο μαθητές του

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/2967/saint.aspx>
για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες
κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 15/08/2024 04:58:58

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 10 Νοεμβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Ἔκτειναν ἔχθροὶ σὺν δυσὶ μύσταις Μίλον,
Σφαγὴ μὲν αὐτόν, τοὺς δὲ μύστας τοῖς λίθοις.

Γράφει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης γιὰ τὸν Ἅγιο Μίλο (ἢ Μίλη) καὶ τοὺς μαθητὲς του:

«Οὗτος ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Μίλος, ἐγεννήθη εἰς ἓνα χωρίον τῶν Περσῶν, καὶ ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη, ἔμαθε τὰ ιερά γράμματα. Εἰς καιρὸν δὲ οὐδὲ ἐμέλλε νὰ γένη στρατιώτης τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν, ὅταν ἐφθασεν εἰς ἡλικίαν, ἐμπόδισεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τοιοῦτον ἐπιχειρήματός μιν ἡ φροσύνη καὶ νυκτερινὴ ὄπτασις οὐδὲ εἶδεν. Ὅθεν ἀπὸ τότε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐπολιτεύετο με παρθενίαν καὶ ἀσκήσιν, παρακαλῶν τὸν Θεὸν καὶ διὰ λόγου τοῦ καὶ διὰ ὄλου τοῦ γένους τοῦ. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπέρασαν μερικοὶ χρόνοι, ἀφήσας τὴν πατρίδα του, ἐγένετο Μοναχός. Καὶ κατοικήσας εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Προφήτης Δανιὴλ εἶδε τὰς ὀπτασίας, ὅταν ἦτον εἰς Βαβυλώνα, ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος ἀπὸ τοῦ Ἐπισκοποῦ Γέδιον (βλέπε Ἅγιοι με ἀγνωστὴ ἡμερομηνία εορτῆς), τὸν ὁμολογητὴν καὶ μάρτυρα γενόμενον. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐκοπίασεν ὁ αοίδιμος, ἐλέγχων τοὺς ἐκεῖ Χριστιανούς, διατὶ ἐπαρὰ νόμου με ἔργα καὶ με λόγια, ἐδάρθη καὶ ἐδιώχθη ἀπὸ αὐτοῦ. Ὅθεν γνωρίζωντας, πῶς ἔμενον ἀδιόρθωτοι, ἐπροκέρυξε τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ, οὐδὲ ἐμέλλε νὰ ἔλθῃ ἐναντίον τοῦ καὶ ἐτί ἀνεχώρησε. Μετὰ δὲ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν, ἦλθεν εἰς ἔργον τὴν πρόρρησίν του. Ἐπειδὴ γὰρ οἱ ἄρχοντες τῆς ἐπισκοπῆς του, ἔκαμαν ἓνα μέγαλον σφάλμα εἰς τὸν βασιλέα, ἀπὸ κάποιον συμβεβηκός, οὐδὲ ἠκολούθησε: τούτου χάριν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς στρατιώτας με τριακοσίους ἐλέφαντας. Καὶ τὴν μὲν πόλιν τῆς ἐπισκοπῆς, κατέστρεψε, τοὺς δὲ πολίτας αὐτῆς, ἐθανάτωσεν ἐν μαχαίρᾳ. Τότε ὁ Ἅγιος ἐπήγεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εὐρήκεν Ἀμμώνιον τὸν μαθητὴν τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου. Καὶ ποιήσας ἐκεῖ χρόνους δύο, ἐγύρισε πάλιν εἰς τὴν Περσίαν. Γυρίζωντας δὲ, ἐπήγεν εἰς ἓνα Μοναχόν, ὅστις ἐκατοῖκει εἰς ἓνα σπήλαιον. Βλέπωντας δὲ, πῶς ἐμβήκε μέσα εἰς τὸ σπήλαιον ἓνας δράκων, ὅστις ἦτον τριανταδύω πῆχεις εἰς τὸ μέτρον, εἶπε πρὸς αὐτόν. Ἐφθασεν, ὡ δὲ δράκων, εἰς ἐσένα, ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου. Καὶ σφραγίσαντος αὐτόν τοῦ Ἁγίου με τὸν τύπον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ἐμφυσήσαντος εἰς αὐτόν, ὡ τοῦ θαύματος! εὐθύς διερράγη ὁ δράκων καὶ ἐνεκρώθη.

Πηγαίνωντας δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, ἐκτίσεν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν, εἰς συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ ἀπειθήσαντος λαοῦ του, καὶ με πικρὸν θάνατον ὑπὸ τοῦ βασιλέως θανατωθέντος. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπέρασεν ἐκεῖ καιρὸν πολὺν, ἐπήγεν εἰς πόλιν καλουμένην Κτησιφώντα. Κατὰ τὴν ὁποίαν ἐυρὼν Σύνοδον Ἐπισκόπων συνηθροισμένην, ἐστάθη εἰς τὸ μέσον αὐτῆς, ἐλέγχωντας τὸν Ἐπίσκοπον ἐκεῖνον, ἐναντίον τοῦ ὁποῖου ἡ Σύνοδος ἐγένετο. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἐκεῖνος ἐξευτέλιζε καὶ ἐπερίπαιζε τὸν Ἅγιον, καυχόμενος εἰς τὰ προβλήματα καὶ εἰς τὴν σοφίαν του. Πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπεκρίθη ὁ Ἅγιος. Ἐπειδὴ ἀδιόρθωτος μένεις, ἀλαζονευόμενος ἐναντίον τῶν τοῦ Κυρίου μου Ἀρχιερέων, τοὺς ὁποῖους ἐσυνάθροισεν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, διὰ τοῦτο τῶρα ἐφθασεν ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς ἐσένα. Ὅστις ἰδοὺ οὐδὲ σε κατασταίνει ἡμίξηρον, εἰς χρόνους πολλοὺς, ἵνα διὰ μέσου τῆς ἀσθενείας σου ταύτης, σωφρονισθῶν οἱ λοιποὶ καὶ διορθωθῶν. Καὶ ὡ τοῦ θαύματος! μαζί με τὸν λόγον τοῦ Ἁγίου, ἐπέσεν ἀστραποπελέκυ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔκαμεν αὐτόν ἡμίξηρον: ἦτοι μισοξηραμένον. Καὶ ἐτί ἐμεινε μισοξηραμένος δώδεκα ὁλοκλήρους χρόνους, καὶ ὕστερον ἐτελεύτησεν.

Αναχωρήσας δε από εκεί ο Άγιος, επήγεν εις άλλην πόλιν, της οποίας ο εξουσιαστής έπασχεν από δεινήν ασθένειαν εις διάστημα χρόνων δύο. Όθεν εκείνος μαθών την παρουσίαν του Αγίου, εμήνυσεν εις αυτόν και τον επαρακάλεσε, να υπάγη να τον επισκεφθή ως ασθενή, και να δώση εις αυτόν την ευχήν του. Επειδή δε ο αποσταλείς άνθρωπος εσπούδαζε τον Άγιον να υπάγη ογλίγωρα, ταύτα προς αυτόν απεκρίθη ο Άγιος. Πήγαινε και ειπέ με μεγάλην φωνήν εις τον ασθενή, οπού σε έστειλε, ταύτα σοι μηνύει ο Επίσκοπος. Εν τω ονόματι Ιησού Χριστού, τον οποίον κηρύττω εγώ ο ευτελής και ανάξιος, απόρριψον από λόγου σου κάθε ασθένειαν, οπού σε ενοχλεί. Και περιζώσας την μέσην σου, ελθέ με τα ίδια σου ποδάρια περιπατών, διά να σε ιδώ. Ο δε απεσταλμένος γυρίζωντας, ευθύς οπού είπε ταύτα τα λόγια, ω του θαύματος! ανέλαβεν ο άρχων, και τόσον εδυναμώθη, ώστε οπού, δεν έμεινε πλέον εις αυτόν κανένα λείψανον και σημείον ασθενείας. Όθεν εσηκώθη και επήγε προς τον Άγιον, περιπατών με τα ίδια του ποδάρια. Ρίψας λοιπόν τον εαυτόν του εις τα τίμια ίχνη του Αγίου, και πιάσας τους πόδας του με τα δύο του χέρια, κατεφίλει τούτους, κυλιόμενος επί του εδάφους. Και τον Θεόν ευχαρίστει και εδόξαζε, τον ούτως αυτόν δοξάσαντα. Τούτο το παράδοξον θαύμα του Αγίου πολλούς απίστους ετράβιξεν εις την του Χριστού πίστιν.

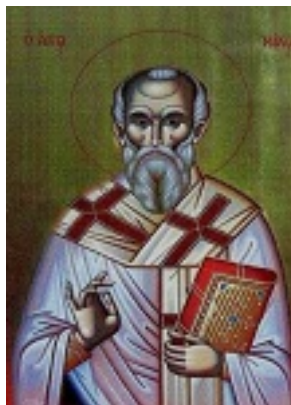
Εκεί ευρισκόμενος ο Άγιος, εδίωξε πολλούς δαίμονας από τους πάσχοντας. Και μίαν γυναίκα κλινήρη ούσαν και παράλυτον χρόνους εννέα πιάσας από την χείρα, εσήκωσεν υγιή. Και ένα άνθρωπον, αδικώς κατά άλλου φερόμενον και την αδικίαν βεβαιόνοντα καταφρονητικώς με όρκον, τούτον, λέγω, επειδή εκαταφρόνει και δεν ήκουε τους λόγους του Αγίου, τον έκαμε διά προσευχής του να λάβη εις όλον το σώμα του την λέπραν του Γιεζή, εις διόρθωσιν και άλλων πολλών. Όστε εκ τούτου όχι ολίγον πλήθος της πόλεως εκείνης επρόστρεξεν εις τον Άγιον, και εξήτησε να δεχθή την πίστιν των Χριστιανών. Και άλλα δε πολλά θαύματα εις διαφόρους τόπους εποίησεν ούτος ο Άγιος. Τούτων δε των θαυμάτων την φήμην ακούσας ο άρχων Βασιλίσκος, έστειλε και έφερε τον Άγιον. Και παραστήσας αυτόν και τους δύο του μαθητάς έμπροσθέν του, επειδή είδε την εις Χριστόν πίστιν αυτών ειλικρινή και ασάλευτον, πολλές βασάνους και τιμωρίας έδειξεν εις αυτούς ο απάνθρωπος. Έπειτα ανάψας από τον θυμόν, ετράβιξε το σπαθί ο ίδιος και εκτύπησεν εις το στήθος τον Άγιον. Ομοίως και ο αδελφός του βασιλέως συμφωνώντας με τον αδελφόν του, εκτύπησε και εκείνος εις την καρδίαν του Αγίου. Ο δε του Κυρίου Επίσκοπος και αθλητής, ζωντανός ακόμη ώντας, είπε προς αυτούς. Επειδή εσείς εσυμφωνήσατε και οι δύο να θανατώσετε εμένα, οπού είμαι αναίτιος: διά τούτο αύριον εις την ιδίαν ταύτην ώραν, θέλει χυθή και των δύο το αίμα σας από τα ίδια χερίά σας: ήτοι θέλετε φονευθήτε ένας από τον άλλον και η μήτηρ σας θέλει γένη άτεκνος. Και ταύτα ειπών, παρέδωκε την ψυχήν του εις χείρας Θεού. Τους δε δύο μαθητάς του Αγίου ανεβάσας ο δυσσεβής Βασιλίσκος επάνω εις δύο βουνά, εκεί τους έχωσε με τας πέτρας.

Κατά την ερχομένην ημέραν λοιπόν, ευγήκεν ο ασεβής Βασιλίσκος μαζί με τον αδελφόν του διά να κυνηγήσουν, χωρίς να ψηφίσουν ολότελα την πρόρρησιν του Αγίου. Ενόμισαν γαρ αυτήν ωςάν μίαν φλυαρίαν. Ευρόντες δε ένα ελάφι και καταφθάσαντες αυτό και οι δύο αδελφοί μόνοι, εστάθησαν αντικρύ ο ένας αδελφός από το ένα μέρος του ελαφίου, και ο άλλος από το άλλο. Και εκτύπησαν και οι δύο τας λόγχας διά να θανατώσουν το ελάφι. Αι δε λόγχαι φερόμεναι με ορμήν, εμπήχθησαν μέσα εις τας καρδιάς των δύο. Η μία, εις την καρδίαν του ενός, και η άλλη, εις την καρδίαν του άλλου. Και έτζι βιαίως απορρίψαντες τας ψυχάς των, εθανατώθησαν και οι δύο. Τα δε λείψανα του Αγίου Μίλου και των μαθητών του ενταφιάσθησαν από τους Χριστιανούς. Επειδή και αυτοί ζώσι παντοτινά, και πρεσβεύουσι διά λόγου μας προς τον Κύριον».

Τέλος, ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης σημειώνει τα εξής: «Σημείωσαι, ότι το Συναξάριον τούτο ευρίσκεται και εις τον χειρόγραφον Παράδεισον των Πατέρων με κάποιαν όμως παραλλαγήν. Εκεί γαρ γράφεται Μιλίσιος ο Άγιος ούτος, όστις εκατοίκει με δύο μαθητάς του εις τα όρια της Περσίδος. Μίαν φοράν δε ευγήκαν εις το κυνήγιον οι δύο υιοί του βασιλέως. Όθεν έστησαν δίκτυα και σχοινία μακράν έως τεσσαράκοντα μίλια. Ίνα ό,τι ζών πιασθή εις αυτά κτυπήσωσιν αυτό και θανατώσωσι με κοντάρια. Ευρέθη δε ο γέρων ούτος Μίλος με τους δύο μαθητάς του μέσα εις τα δίκτυα. Βλέποντες δε αυτόν οι υιοί του βασιλέως γεμάτον από τρίχας και άγριον, εξεπλάγησαν και είπον αυτώ. Ειπέ εις ημάς, άνθρωπος είσαι, ή πνεύμα; Απεκρίθη δε αυτοίς ο Όσιος. Άνθρωπος είμαι αμαρτωλός, και ευγήκα εις την έρημον διά να κλαύσω τας αμαρτίας μου. Και προσκυνώ Ιησούν Χριστόν τον Υιόν του Θεού του ζώντος. Οι δε υιοί του βασιλέως είπον αυτώ. Άλλος θεός δεν είναι έξω από τον ήλιον και την φωτίαν, διά τούτο ελθέ και θυσιάσον εις αυτά. Ο Όσιος απεκρίθη. Εσείς πλανάσθε, διατί αυτά είναι κτίσματα και όχι Θεός. Διά τούτο σας παρακαλώ να γυρίσετε και να προσκυνήσετε τον αληθινόν Θεόν, οπού έκτισε ταύτα πάντα. Εκείνοι δε είπον. Τον κατακριθέντα και σταυρωθέντα λέγεις Θεόν αληθινόν; Ο Όσιος είπε. Και τον σταυρώσαντα την εδικήν μου αμαρτίαν, και θανατώσαντα τον θάνατον, αυτόν λέγω Θεόν αληθινόν. Οι δε υιοί του βασιλέως πολλά βασανίσαντες αυτόν και τους δύο μαθητάς του, ηνάγκαζαν αυτούς να θυσιάσουν. Και τους μεν δύο μαθητάς του πολλά βασανίσαντες, εθανάτωσαν, τον δε γέροντα εις πολλάς ημέρας βασανίσαντες, τελευταίον έστησαν αυτόν εις το μέσον. Και ρίψαντες σαΐτας ο ένας, από το έμπροσθεν μέρος, και ο άλλος, από το όπισθεν, τον εθανάτωσαν. Τότε λοιπόν είπεν εις αυτούς εν ω καιρώ εσαΐτεύετο, την ανωτέρω πρόρρησιν του θανάτου των».

Σημείωση: Ορισμένες Αγιολογικές πηγές αναφέρουν τρεις μαθητές, τα ονόματα των οποίων είναι: Εβόρης, Πάπας και Σενόει (ή Σεβόρης) ο Διάκονος.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Άγιος Μίλος ο Θαυματουργός
Επίσκοπος και Ιερομάρτυρας

Άγιος Μίλος ο Θαυματουργός
Επίσκοπος και Ιερομάρτυρας

Ιερός Ναός Αγίου Μίλου, Πάτρα

